AFACAN

Gülünçlü

No. 6 Genel yazı işlerine bakan M. FARUK

KURUŞ 5

Çocuk gazetesi

Bu sayıda neler va
BAŞ BAŞA
ŞEN SÖZLER, KARİKA
TÜRLER
Büyük Romanlar
HİNT İLLERİNDE
Deniz kurdu
DELİ BAYRAM
ÇİZGİLER, ÖTKÜNÇL
ŞARLO, AFACAN YOL
PİRE NURİ

Yedigünde bir BAŞBAŞA

Sevgili Afacan Kardeşler:

Ülkü Basım Evi
İSTANBUL - CAĞAL OĞLU No 40

İşte bugün 1934 yılının son ayının 27 inci günü: 4 gün sonra yepyeni bir yılla karşıkarşıyayız. 1935 yılının hepinize mutlu olmasını dilerim, onu şimdiden kutlularım.

Şimdi size tatlı uykumda gördüğüm (duşumu) anlatayım, öyle güzel bir duş ki., gözlerimi yine kapamak, o duşla başbaşa kalmak istiyorum Duşumda yılbaşı gecesinin geldiğini görüyorum. Bir tayyare piyango bileti almışım. Bir de bakıyorum ki birinci armağan bana çıkmıyor mu?.. 50 bin lira bu şaka mı?. Şimdi beni bir tasadır alıyor. Ben bu kadar parayı ne yapacağım ey tanrım? diye düşünüyorken bir ses:

— Afacan.. Afacan. kardeşlerine en gözel yılbaşı armağanı birer kitap vermektir, diyor. Demesile de dört tane güzel peri kızı arkalarında kitap dolu süslü sepetlerle görüyorum, Altımda bir de uçak.. Once bu uçakla İstanbulu baştan başa dolaşıyor, elinde Afacan olan her çocuğa birer kitap atıyoruz. Sonra İzmit, Eskişehir, Ankara, Aydın, İzmir, Antalya, Adana, Elâziz, Erzurum, Trabzon Samsunu, Edirneyi dolaşarak oralarda da bütün Afacanlara bu kitaptan armağanlar fırlatıyoruz. Çocuklar bu süslü, resimli kitabı ellerine alıyorlar, eviriyorlar, çeviriyorlar. güzel resimleri, tatlı yazıları görünce yerlerlerinde zıplayıp duruyorlar, o ne sevinç, o ne urunç, o ne kıvançtı. Görseydiniz, çocuklar.. Dört güzel kızın sepetleri de büyülü mü idi ne, kitapları verdikçe çoğalıyor, eksilmiyordu?..

Ah! bu ne güzel bir duştu?. Bu armağan hangi kitaptı bilir misiniz sevgili sağdıçlarım, bizim Mikinin " Devler ülkesinde ,, kitabı değil mi? Daha önceden Mikinin gülünçlü kılığını gören çocuklar kahkahalardan bayılıyorlardı. Meğer kaç günler günü Çocuk Sesinin bize yılbaşı armoğanı olarak anıkladığı bu roman benim duşuma girmemiş mi?.

Ah, kardeşlerim. Babalarınıza yılbaşı günü aldıracağınız en güzel armoğanın:

MİKİ AMCA DEVLER ÜLKESİNDE

Olacağını şimdiden size duyurmakla kıvanırım.

Bu kitabın en büyük güzelliği şudur: 7 yaşından 70 yaşına kadar evinizde harkes onu kahkaha ile, ağız tadı ile okuyacaklardır. Bol bol resimli, bol bol yapraklı beş renkli bir kapaklı olmasına göre değeri yalnız 25 kuruştur.

Sevig kardeşlerim, bunun gibi daha bi çok güzel kitaplara, romanlara, masallara kavuşmak isterseniz:

"MİKİ ABCA DEVLER ÜLKESİNDE,, yi

Yılbaşında almayı unutmayınız. Böyle güzel bir kitabı böyle ucuz bir değere ancak Çocuk Sesi verebilir. Beni Çocuk Sesine karşı utandırmazsanız çok yakın bir günde ben de size bu güzellikte bu ucuzlukta bir roman çıkartacağıma şimdiden söz veriyorum

Yeni yılınızı ikinci bir gez kutlular, hepinizin ayrı ayrı minik, güzel gözlerinden öperim, bu kitabı almanızı beklerim.

Her çağ sizin
AFACAN

İyi Bak

Afacanın bu sayısında kullanılan öz Türkçe sözler:

Yazılarımız arasında anlamadığınız sözleri buraya bakıp belleyin, başkalarına da belletin.

Nesne	—	*Şey*
Oysa ki	—	*Halbuki*
Şar	—	*Şehir*
Tutsak	—	*Esir*
Duruş	—	*Hal, vazıyet*
Yön	—	*Taraf*
Buyruk	—	*Emir*
Anık	—	*Hazır*
Gömüç	—	*Hazine*
Yangulanmak	—	*Aksi sada vermek*
Giyim	—	*Elbise*
Tapınacak	—	*Mabet*
Alan	—	*Meydan*
Sü	—	*Asker*
Pusat	—	*Silâh*
Kamu	—	*Herkes*
Uçmak	—	*Cennet*

Zor Sualler

1 — Bir insan bir fıçı su içebilir mi?
(Yavaş yavaş içer)

2 — Acunun en sıcak memleketi neredidir?
(En sıcak olan yerindedir)

3 — Acunun en soğuk yeri neredidir?
(Şimal ve cenup kutuplarındadır)

4 — Damdan düşünce kırılmayan, suyu görünce parçalanan nedir?
(Kâğıt)

5 — Kuyruğu buza deyince başına kar yağan ne vardır?.
(Karpuz)

6 — 6 kere 15 elli beş ederse ne olur?.
(Bu hesap yanlış olur)

7 — Üç ay hiç yıkanmayan bir adam birdenbire sıcak bir hamama girerse ne olur?.
(Pisilikten kurtulmuş olur)

8 — Ben giderim, o gider, hep beni taklit eder. Bu nedir?.
(Gölge)

9 — Yıkanmak için denize giren bir çocuk ne yapar?.
(Tekrar çıkar)

Avcı Bay Tekin Yaban Hayvanlar Arasında!..

—Geçen sayıdn —

64 — Bay Tekin kolun göründüğü yere gelince birdenbire sulara daldı. Kendisi yaman bir sporcu olduğu için yüzmeyi, boğulanları kurtarmayı çok iyi biliyordu. Kaç gez İstanbulda, Kalamışta, Boğaziçinde adam kurtarma denemeleri yapmıştı. Bunun için boğulanları kurtarmanın bütün yollarını biliyordu Bulunduğu yerden sulara dalmasile geçkin denizciye sarılması bir oldu. Sol kolunu adamın boynundan attı. Bacaklarını kımıldamasın diye adamın bacaklarının üstüne koydu, sağ elile suları çekiyor, yüzüyordu. Ancak suyun içinden yukarı çıkıyordu ki gözleri birdenbire karşıdan gelen kocaman bir balığa, adam etinden pek tad duyan, büyük bir köpek balığına ilişti. Balık kuyruğunu yukarı dikmiş, ters olarak ilerliyor, Tekine doğru yüzüyordu.

65 — Köpek balığı büyük bir hızla bu iki güzel ava doğru ilerliyordu. Balık suları yararak yukarı doğru kıvrılırken Baytekin bıçağını çıkardı ve koca canavarın karnını derin bir oyuk yaparak çizdi.

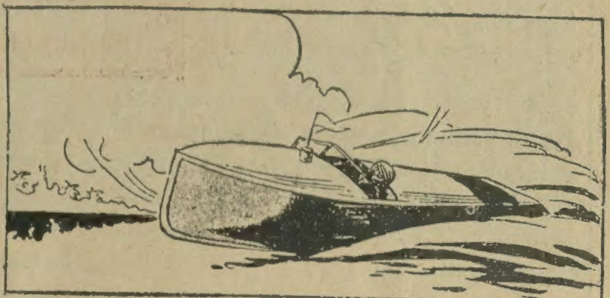

66 — Bu sırada Kolu, Baytekinin kendisini sulara attığı yere motörü döndürdü. Ancak, Baytekin hâlâ sulardan çıkmıyordu. Kolu kuşku içinde kalmıştı. Baytekin yeni bir yağınla mı uğraşıyordu?.

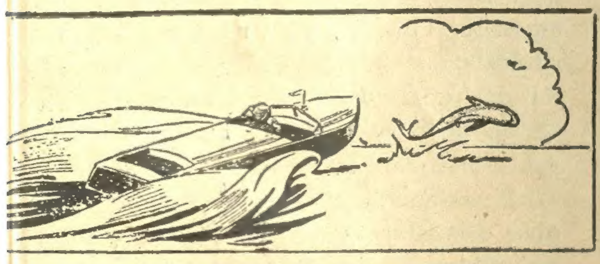

67 — Ansızın, köpekbalığı yediği bıçak yarasının acısile sudan dışarı fırlamıştı. Burası Baytekinle vurulan kayıkçının sulara daldığı yerdi.,

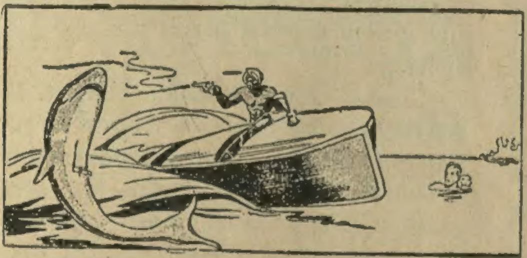

68 — Kolu motörü o yana çevirdi. Tabancasını çekti, köpek balığına kez alarak kurşunu patlattı. Baytekin (ohkay) diye bağırdı.

69 — Ne ise canavardan kurtulmuşlardı. Yaralıyı kıyıya çıkardılar. Kolu, balık sizi parçaladı sandım, diyordu. Baytekin, ne ise kurtulduk. şimdi doğru eczahaneye koşalım. Dedi.

70 — Doktor hastayı yatağa yatırdı. Bugün kurşunu çıkarmayalım, dedi. Baytekin İngilizi düşünerek "bu adamla elbet kozumuzu paylaşacağız,, görür, diye düşündü.

71 — Baytekin, "şimdi bir radio telgrafı çekmeli. Bu adamı karaya çıkınca vurduğum hayvanlarla yakalatmalı diyordu ki: Arkadan "Baytekin. Baytekin,, diye bir ses geldi.

62 — Bir Malezyalı: "Kuzum Baytekin. Bir kara arslan kardeşimi yemek üzere.. Arslan her gece oymağımızdan birini yiyor,, diye yalvarmağa başladı. Kolu: "Böyle birşey olamaz,, dedi.

BÜYÜK YOLCULUK, 1001 OLANBİTEN ÖTKÜNCÜ

Birinci Parça

— Geçen Sayıdan —

YAZAN:
Sezai Attilâ

Binbir büyücülüğün kaynağı olan Hint İllerinin iç yüzünü sayıp döken bir ötkünçtür. Bilgi, urunç kaynağıdır.

Bu duyum çocukların isteğine gitmedi, ancak ister istemez böyle yapmak gerekti. Başka yolu yoktu bu işin! Ertesi gün artık ot, kök toplıyacaklardı.

Akşam üzeri, üstü otlarla kapanmış bir kulübeye ulaştılar, kulübenin adamı bunları güler yüzle karşılamışdı. Yalnız bir konak yerinde "cumba,, ya yatacak bir yer bulunmamış, fil dışarıda Tanrının ayazında kalmıştı. Hadi, sevgilisinden ayrılmadığı için dışarıda filin yanında uzandı, yattı.

Doğan:

— Hadi, dedi, filini çok seviyorsun galiba?!

Hadi:

— Evet dedi, yabancılar her şeyimi elimden aldılar. Karımı, çocuğumu öldürdüler, kulübemi yakdılar. Beni tıkıya atarak ucu demirli kamçılarla döğdüler. Tıkıdan çıktıktan sonra neyim var, neyim yoksa hepsinin yağma edildiğini duydum, o gündenberi ben artık yersiz, yurtsuz bir başı boş gibiyim.

Doğan elini uzatarak Hadinin elini tutdu.

— Seninle arkadaş olalım Hadi, dedi, benim alnımın yazısı seninki gibi kötüdür. Ben bir posta arabasının için de doğmuş, babasız bir çocuktum. Öksüz yurdlarında büyüdüm, en sonra öteye beriye akıl erdirecek bir çağa gelince denizci oldum. Şimdi ben de senin gibi acun yüzünde tek başıma yapacaktım.

Hintli Doğanın elini candan sıktı:

— Sende epeyce eziyet çekmişsin ancak ne de olsa benden daha az....?! Dedi, başını çevirdi. Doğan önceleri kaba bir adam sandığı Hadinin sessiz sessiz ağlamakda olduğunu gördü.

Günler geçiyor, yolculuk sürüp gidiyor. Yurdun içerilerine girildikçe Tippon'un da işi çoğalıyordu. Bir şey bilmez kimselere büyü diye satmak için canlı canlı maymun yavruları yakalıyor, tüylerinden, derilerinden para kazanmak için kuşları, kurtları kırıp geçiriyordu. En sonra göz baçılık yaparak çeşit çeşit oyunlarda çıkartıyordu.

Tippo bir akşam, ileride yapacağı bir gözbağıcılığın ıssız bir yerde denemesini yaparken bizim çocuklar onu gizlice seyretmişlerdi Bu iş böyle olmuştu:

Cumba konak yerinin kapısında yatıyor, bütün oyuncular horul horul uyuyordu. Doğanla Alp iri, geçkin bir ağacın altında oturmuşlardı. Uykuları yoktu. Gecenin serinliğinden, güzelliğinden pay almak istiyorlardı. Bu sırada iki Hindlinin gizlice bir yere doğru gittiklerini gördüler. Çarçabuk görünmeden bunların ardına takılarak onların durduğu yerde durdular, uzaktan onlara baktılar. Tippo bir çayırlığın ortasında durmuştu. Birdenbire yavaşça oynamağa başladı. Düzgün bir çenber üzerinde dönerek oynuyordu. Bacakları üstünde iki yana yaylana yaylana sallanıyor, sonra başını ileriye doğru iğerek önce sağ bacağını kaldırıyor, sonra da sağı basarak solu kaldırıyor, kollarını iğerek derin derin soluyor, ah çekiyor, önce yavaştan inlemeğe başlıyarak sonra bir çığlık gibi derin derin iç çekiyordu. Omuzlarını espazmoza tutulmuş gibi zıngır zıngır titriyor, bütün gövdesi sanki gerçekten büyük bir acı içinde imiş gibi büklüm büklüm kıvranıyordu. Hadi de durmuş bakıyor, Doğan Alpa iğilerek çok yavaş bir sesle:

— Acaba bu bir tapınmak mı? Diye fısıldadı.

— Kimbilir belkide bir büyücülük!.

İki arkadaş işin ne olduğunu anlamak için böyle konuşurlarken Tippo kendini birdenbire yere attı. Bir un çuvalı gibi bir kabararak öteki tarafından iniyor, akıl ermez hareketlerle derin derin nefeslenerek kıvranıp duruyordu. Fakat birdenbire doğruldu, kuşağının arasından bir şişe çıkardı. Kafasına dikerek şişeyi son damlasına kadar boşalttı. Bundan sonra bir maymun çevikliğile yine sıçramağa başladı. Bu sefer daha çok becerikli oynuyordu. Gözleri, yerinden fırlamak istiyorlarmış gibi irileşmişti, şıldır şıldır parlıyorlardı. Burun kanatları bir kalkıp bir iniyor, elleri, kolları havada anlaşılmaz hareketler yapıyorlardı.

En sonunda bir pervane gibi hızlı olan dönüşler ağırlaştı. Parlak gözleri donuklaşmağa, canlı canlı çıkan iniltili solukları azlaşmağa başladı. Bir dönüş daha, biraz daha tuhaf tuhaf zıplamalar... derken koca gövde yere düştü, cansız gibi kaldı.

Doğanla Alp birbirlerine bakıştılar. Gözlerile birbirlerine:

— Bu ne demek?! Birşey anladın mı? Diye sordular.

Doğan hafif sesle:

— Sanırım bir ilâç içti, bu ilâç yüzünden aklını oynatır dereceye geldi! Amma neden içti? Niçin içti, bunu şimdi anlayamayız. Ancak yakında sebebi meydana çıkar! Diye fısıldadı.

İki Hintli beraberce bu gece dışarıda kaldılar. Dıvarların arasında patlıyacak kadar ağır, sıcak bir hava vardı. Bizim

Tippo bir çayırlığın ortasında durmuştu. Birdenbire yavaşça oynamıya başladı.

çocuklar da bunlardan uzakta geceyi ayazda geçirdi, Ertesi gün bütün bölük ile beraber yola çıktılar.

Doğan Hadinin yanında yürüyordü.

Hintli ile göz göze geldiler, Doğan yavaşça:

— Yaslısın Hadi! Dedi. Sebebini de biliyorum.

Ölmüş olan karınla çocuğunu düşünüyorsun!

Fil sürücüsü yan gözla Doğana baktı.

— Sen kâhin misin? dedi, nereden anladın?

İnsanların içinden geçen şeyleri anlıyacak birşey mi tanıyorsun yoksa?

— Bilirsin, inanırsın ki Hadi ben seni çok sevdim. Ben o zaman ailenin yanında olsaydım onları ölünceye kadar korurdum.

— Orada fısır fısır ne konuşuyorsunuz? Diye sordu. İstediğiniz kadar evet bulamadık çene çalacak zaman mı şimdi?

Hadi ürkmüş gibi:

— Arıyoruz, dedi.

— Doğana da;

İşte, işte Doğan şuradaki dikenlerin arasında da var!

Yine akşam oluyordu. Kırlardaki hayvanlar istirahate çekilmiş,ot toplamakta artık bitmişti.

Doğan bugün en iyi otlardan kerkes fazla toplamıştı. Tipponun sevincinden ağzını kulaklarına varıyordu. Ancak Çingeneliği de bırakmıyordu:

— Al sana bir gümüş mecidiye! Ben bunu kazanmak için kim bilir ne kadar çalışacağım! Dedi.

Doğan gülerek:

— Öyle ise zahmet etme, parayı arkadaşlarından ayırma yazık olur. Öteki mecdiyelerin yanına sakla!

Bana para lâzım değil! dedi, konak yerine vardılar. Uzaktan bir takım kulübeler göründü.Asıl göy bu kulübelerden sonra gelen bir alanın ortasında bulunmakta idi.

Tippo köye girer girmez hemen tahta düdüğünü alarak öttürmiye başladı. Bu düdük sesi istenilen işi yapmıştı. Her gece perdenin her evin arkasından esmer bir surat gürünmüştü.

Çocuklar koşuşarak ötedenberi taşıdıkları büyücü Tippo'yu selâmlıyorlardı Bölükteki insanlara birçok yiyecekler hediye ediyorlar, Cumloo'ya da kucaklar dolusu meyve getiriyorlardı.

Hadi ile Türk çocukları Cumbo'nun yanında onların içine uzanmışlardı. Filin sırtındaki taht indirilmiş, yılanların sepeti sıkı sıkıya bağlandıktan sonra bir köşeye yerleştirilmişti. Herkes akaşam yemeğine mideye indirilmeğe koyulmuştu. Büyücü Tippo'nun günü doğmuştu. Çünkü artık iş göreeek zamanı gelmişti.

Kollarını kavuşturmuş, ateşin önünde oturuyordu. Karşısına kendisinden acıma, şifa, ilâç bekliyen hastalar, yoksullar sıralanmıştı.

İki genç çocuk ak saçlı bir ihtiyarı kollarından tutarak getirdiler. İhtiyar artık bitkin bir halde idi. İhtiyar Tippo'yu görünce hızlanmağa başladı.

— Tippo, dedi, bana kuvvetli ilâçlarından birkaç damla ver de yeniden hayata kavuşayım. ben de sana buna karşılık olarak yüz tana keçi armağan ederim!!

Bu ihtiyardan sonra bir kadın göründü.

(Sonu Var)

BİR KIŞ HİKÂYESİ

Kardan Adamın Canlanması

Acunda olup biten işlerin topuna birden inanmak kimsenin elinden gelmez! Benim iki yeğenim vardır. Erkeğinin adı "Güner„ kızın adı da "Günay„ dır. Bir gün. Güner, Günay, ben toru söz, üçümüz birden tanrının bir kışında korkudan buram buram terledik! Çünkü – üçümüz de inanmayız amma— Üçümüz de gözlerimizle bir peri gördük!

Yooook, bu böyle olmıyacak, ben size başımızdan geçenleri ters yönünden anlatmağa başladım! Durun da şunu düzelteyim! Şimdi sözlerimi özençle okuyun bakalım!

Geçen kış şubat başlarken haniya bol bol kar yağmıştı ya! İşte tam o çağda bir gün yeğenlerimi. Günayla Güneri, evime çağırdım. Çünkü benim evin kos kocaman bir bahçesi vardır. Bir defa kar yağdı mı eğlencesine doyum olmaz. Bahçede çeşit çeşit oyunlar çıkartılır, büyükce olan havuzda kızakla kayılır güzel güzel günler geçirilir!

Yeğenlerimin bana geldiği gün bahçe karla doluydu, ikisi birden:

— Amca ne olursa olsun, kardan bir adam yapalım diye? direndiler. Derken bahçeye indik! Hem de tam bir adam büyüklüğünde kardan bir heykel yapacaktık. Akşama kadar uğraştık, terledik, yorulduk, fakat dediğimizi de yerine getirdik. Kos koca bir insan boyunda kardan bir adam yaptık! Günay:

— Amca, dedi, bu kadar emek verdin, şu kardan adamın bir bastonu olmasın mı?

Ben daha Günaya cevap vermeden Güner atıldı:

— Bir de güzel şapkası bulunmasın mı? Diye sordu. Ben kardan adamın başına koymak için bahçıvanın eski bir şapkasını almağa gidecektim, fakat ikisi birden yolumu kestiler!

— Hayır amca, biz kardan adamımızın şık olmasını isteriz. Kendi şapkanı kendi bastonunu vermezsen olmaz! Dediler. Siz de anlıyorsunuz ki Günayla Güner bana karşı her çağda haklı çıkarlar, ister istemez şapkamla bastonumu akşama kadar yaptığımız kardan adama verdim. Kardan adam şıklaştığını anlamış gibi dimdik, güler yüzlü duruyordu.

Ortalık adamakıllı kararınca eve gittik, çay masasının başına geçerek taze çörekleri, canım peynirlerle sıcak limonlu çayları atışdırmağa başladık. Çaydan kalktıktan sonra Günerle ben satranç oynamağa koyulduk, Günay da Çocuk Sesi ciltlerini açarak masalları okumağa başladı. Böylece epeyce daldık, Günay kitabı kapatarak kalktı, pencereye yaklaşdı.

Haaa. koskoca bir insan boyunda kardan bir adam yaptıa!

— Oh havada ne kadar güzel, uzaklara kadar her şey, her yer görünüyor, güzel de bir ay ışığı var. Bizim kardan adam da olduğu yerde duruyor! Dedi. Günerle ben de oyunumuzu bitirmiş kalkmışdık. Pencereye yaklaşdık. Dışarıya bakmağa koyulduk.

Bahçede parlak bir ay ışığı vardı. Ağaçların çıplak dallarının arasından uzaklara kadar her şey bembeyaz bir kar örtüsü altında güzelce görünüyordu. Fakat ben gözlerimi vargücümle açarak bahçenin her çevresini gözden geçirdim, gündüzün yapdığımız kardan adamı yerinde göremedim, belki yerini şaşırmışdır! Diye yeni başdan bahçeyi karış karış gözden geçirdim, kardan adamı koyduysan bul!

Dalgın dalgın:

— Güner, dedim, kardan adamı görüyor musun?

Güner, biraz bakındı:

— Hayır, bahçede kardan adam yok amca! dedi.

Günay:

— İki dakika önce bahçedeydi, diyerek burnunu yassıltıncaya kadar cama dayandı. Baktı, baktı. O da kardan adamı göremedi:

— Ne olur ki amca! dedi, kardan adama! İki dakika önce buradaydı.. Hava da ısınmadı ki eridi diyelim, Ayaz paşa kol geziyor!

— Belki de gezmeğe gitmiştir! diye karşılık verdim, üçümüz de güldük! Fakat iş pek te gülmeğe gelmezdi. Koskoca kardan adam ne olmuştu? Bunun kaybolması doğrusunu isterseniz beni de düşündürüyordu:

— Siz burada durun ben bir bakayım! dedim, hemen bahçeye çıktım. Ben yanlarından ayrıldıktan sonra Günerle Günay neler yaptıklarını bana sonradan anlattılar. Sizin anlıyacağınız bana cin, peri masalları söylediler. Ben yanlarından ayrılınca pencereye yaklaşmış, bahçeyi gözetlemiye başlamışlar fakat beni görememişler. Gerçekten ben bahçeyi dışarıdan dolaştığım için göremezlerdi. Fakat birçok başka şeyler görmüşler, korkularından yürekleri ağızlarına gelmiş. Başında silindir şapkası, elinde bastonu kardan adam bahçenin içinde bir aşağı bir yukarı dolaşıyormuş.

Ben dolaşmamı bitirip te tam odaya girdiğim çağda Günay korkusundan cıyak cıyak bağırıyordu:

— Ne bağırıyorsun? dedim, korkma, cin, peri yok. Herşey anlaşıldı. İki serseri çocuk benim şapkayla bastonu kardan adamın elinden alıp kaçmak istemişler. Yaptığımız kardan adamı da yıkmış, yerle bir etmiş, bırakmışlar. Beni görünce eşyalarla birlikte biraz kaçırdılar, sonra onları da bırakarak tabanları kaldırıp hızlandılar.

İşte cin peri hikâyesi bu kadarcık anladınız mı?

Sözümü bitirdikten sonra çocukların yüzüne baktım ikisinin de korkudan gözleri büyömüştü. Güner:

— Aldanıyorsun amca, diye haykırdı, gözlerimizle gördük, kardan adam ba-

Acunda neler oluyor

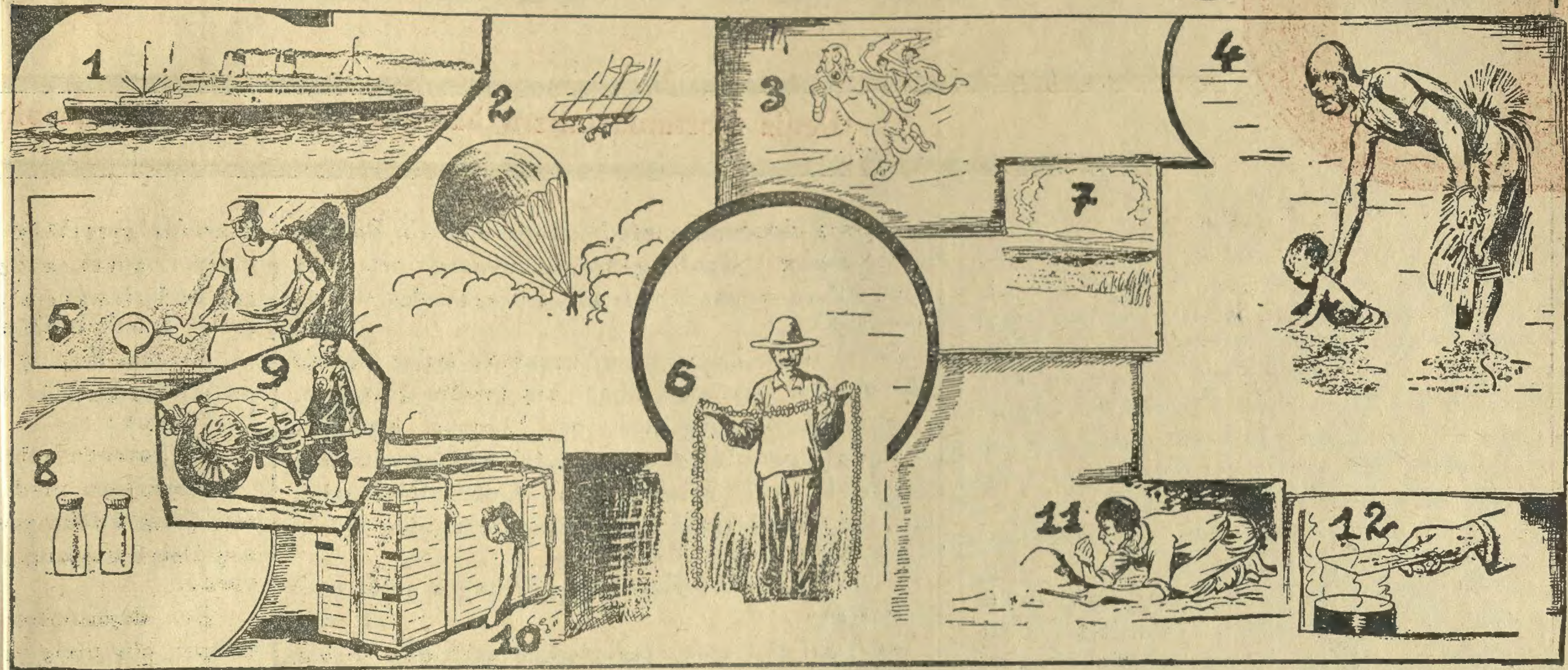

1 — Büyük yolcu vapurlarından birinin önüne bir gün koca bir Balina balığı çıkmış, geminin keskin ucu Balinanın karnına girmiş, hayvan iki saat vapurun önünde böyle çengele asılı gibi kala kalmıştır. 2 — Meşhur tayyarecilerden Lindberg bir gün tayyaresinden paraşutla yere inmek gerekliğinde kalmiştır. 3 — Kırmızı deriliier her yıl Tanrılarına bir kurban adarlar. Kanlarını akıtırlar. Kanı akıtılan bir Hintli ölmeden kurtulmuş, kendi oymağı adamları onu kovalayorlar. 4 — Yenikinede Manus adasında bütün çocuklara yürüme öğretilmeden önce yüzme öğretilmekte imiş. 5 — Öz demir beyazdır. Ancak hava ile karışınca kararmaktadır. 6 — Cenubî Amerikadaki Kolombiyada çarşılarda bir yemişi metre ile satmaktadırlar. 7 — Kimyaca berrak suyun deugi mavidir. 8 — Bir litre süt bir litre kaymaktan daha ağırdır. 9 — Çinliler posta işlerinde eşek, öküz, insan, gemi, deve, tayyare, kamyyn, tren, hattâ el arabaları bile kullanmakta imişler. 10 — Mongollar ölüm cezası alanları resimde görüldüğü gibi, sandıkların içinde günlerce yemeksiz bırakarak açlıktkn öldürürler. 11 — Meksika hududunda bulunan Arizonada Nayajo oymağındaki kırmızı deriliiler karınca yuvalarında değeri çok olan gece taşı ile sarı, beyez renkte elmas parçaları bulmakta imişler. 12 — Yumurtanın akı ile mühürlenen mektuplar su buharile hiç bir zaman açılamaz.

şında şapka, elinde baston bahçede bir aşağı bia yukarı geziniyordu.

Güner daha sözünü bitirmemişti ki Günay:

— İşte! İşte diye haykırdı, çiçeklerin arasında yürüyor.

Pencereye fırladım. Şaşırdım, fakat çocuklara da hiç birşey belli etmedim. Gözlerimle gezinen kardan adamı arıyordum. Derken birdenbire ben de görmiyeyim mi?. Kardan adam başında silindir şapkası elinde bastonu, sahiden bahçede gezinmiyor mu? Günerle Günay korkudan bacaklarıma sarılmış, zangır zangır titreşiyorlardı. Doğrusunu isterseniz bu çağda olan bitenleri güzelce düşünemiyorduk.

Bir atlayışta pencerayi açtım. Kardan adam bir köşeden saparak gözden kaybolmak üzere idi. Var gücümle:

— Heeev! Dur orada, kımıldama, kimsin sen? Diye haykırdım. Yıldırımla vurulmuş gibi geriye dönen kardan adam pencerenin önüne kadar gelerek başından şapkasını çıkaadı bizi selâmlıyarak:

— Affedarsiniz efandim ben komşularınızdan okula çeviregni (. . , . .) yim. Bir maskeli baloya gidiyordum. Yanlışlıkla bahçenize girerek yolumu saşırdım on beş yirmi dakikadır buradan çıkmak için bir aşağı bir yukarı yol arıyorum! Dedi.

Oooooh, üçümüzün de yüreğinden kos koca taşlar kalkmıştı. Bay çevirgen maskati balo için kardan bir adam kılığına girmiş, sonra da bizim bahçede yolunu şaşırarak yüreğimizi ağzımıza getirmişti. Aşağıya indik, değerli komşumuza yolu göstererek baloda güzel güzel eğlenmesini de dileyerek odamıza döndük. Utancımızdan birbirimizin yüzüne bakıyoduk. Birdenbire kendimize gülmeğe başladık katılıyor, yerlerde yuvarlanıyorduk.

Doğrusunu isterseniz yapdığımız akılsızlığa siz de gülseniz yeridir! Buna darılmayız da! Çünkü gerçekden gülünç olmuşduk.

— Bitti —

Un çuvalları nasıl duracaklardı?

(Geçen sayıdaki hesap eğlencesinin cavabı:)

Değirmenci un çuvallarını aşağıdakı biçimde dızseydi dediğimiz olurdu:

2 — 78 156 39 — 4

Çün'ü:

$2 \times 78 = 156$, $4 \times 39 = 156$ eder.

ŞEN SÖZ

Gergedan — Otobüs

Açarı, sınıfın Orta Afrıkada yaşıyan hayvanlardan imtihan ediyordu. Bir öğrencek bütün vahşi hayvanların isimlerini saydı, yalnız Gergedanı söylemeyi unutmuştu.

Açarı:

— Haydi bakalım, bir tanesini unuttun. İyi araştırın.. Bir boynuzu vardır. Çok tehlikelidir. Ayni zamanda hızlı kaçar.

Öğrencik — Otobüs...

Deniz Kurdu Deli Bayram

Deniz Korsanlarımızın babayığıtlığini bu romanda okuyu[...]

Yazan: *Ali Riza Seyfi*

— Geçen Sayıdan —

Eğer ben Bayram Başbuğun acıyan gözüne görünmeyip te banyoya (esirlerin atıldığı yer) atılsaydım, bütün gün angarya işe sürülseydim, kuru kemiklerim yolların kızgın kumlarında kavrulmuş, tozları ateşli siroko borasile göklere çoktan savrulmuş olacaktı. Ancak işin öz urunçlu yönünü daha dinlemediniz. İlk yaz gelince Trablusgarp limanındaki bütün Türk korsan gemileri donandı; büyük şenliklerle, türkülerle hıristiyan yalılarına yollandılar. Bayram Başbuğun «Kınalı geyik» ismindeki güzel gemisi de bunların arasında idi. Bayram Başbuğ gemisine girerken beni de beraber aldı. Bizim gemilerde de olduğu gibi, Türk gemilerinde hiçbir hıristiyan korsani başıboş, pırangaya çakılmadan bırakmazlar; çünkü başıboş bulunan hıristiyanın, öteki forsa hıristiyanları geceleyin prangadan boşaltması ve zincirden kurtulan bu forsaların gemicileri avlıyarak gemiyi almaları çok umulur. Böyle işler olmamış ta değildir. Oysa ki Bayram, her nedense benim yaşımın geçkinliğine acımış, bana inan göstermişti. Gemide prangaya vurdurmadı. Kıç kamarasında ufak tefek iş göreceğimi söyledi. Oysam ki onun benden bir su bile istediği olmamıştır. Bu gez de (Ligorna) şarı önlerinde dolaşırken büyük bir Napoli gemisi yakaladık; içinde değerli nesneler ile yirmi beş kişiye yakın yolcu vardı. Bunların arasında yeni gelin güvey ile bir de papas bulunuyordu. Bu gelin çok güzel bir kadındı. Kocası olan delikanlı Türklerin eline düştükleri sırada deli gibi olmuştu. O biçimdeki genç karısını ve kendini öldürmeyi beynine koymuş olduğunu sonradan bana söyledi. Bayram Başbuğ alınan Napoli gemisini denizin ortasında yaktı; yalnız onun bir sandalını perekendesinin ardına bağlamıştı.

Ertesi sabah Ligorna şarı uzaktan sisler içinde görünüyordu. Bayram Başbuğ kıç tarafta dolaşıyor, ara sıra denizin uzaklarını ve Ligorna kıyılarını gözden geçiriyordu. Ben biraz uzakta dururken elile göstererek beni yanına çağırdı. Önce dört yıllık tutsaklığımda Türkçeyi öğrenmiş olduğumdan kolayca konuşamıyordum. Bana:

— Barba, dedi, Korsikayı göreceğin geldi mi?

Ben de:

— Tanrı sizi zorlu korkulardan saklasın; beyaz saçlarıma acıdınız, bana Korsikayı aratmadınız. Tanrı gençliğinizi bagışlasın! dedim.

— Yeni tutulan genç kızla, delikanlı ile konuştun mu?

— Onların konuşacak duruşları yok. Daha beş gün önce evlenmişler... Ligornaya oğlanın yaşı geçkin babasının yanına gidiyorlarmış.

— Yeni evlenmtşler öyle mi?..

Bayram Başbuğ bu sorguyu sorduktan sonra durdu; düşünceşine birşey gelmiş gibi birdenbire başını Ligorna şarının göründüğü doğu yönüne çevirdi.

— Limana daha yedi mil kadar uzağız.

Diye söylendi.

Bu sırada «Kınalı geyik» bu, korsan gemileri içinde güzel ve en yürük tekne on sekiz çift uzun küreğin hep birden güçlü vuruluşile durgun sular üzerinde gerçekten inc[...] geyikmiş gibi sıçrayıp gidiyor, gürek atılışları[...]ndaki sessiz aralıkta baş bodoslamasının yarıp[...]öne attığı suların şırıltısı o tatlı sesile kulak[...]zı okşuyordu.

Bayram Başbuğ uzun[...]ü dümen yekesi başında iki yardımcısile bir t[...]bi dik, sessiz duran başdümene:

— Sancağa gel; ta[...]ornaya doğru!

Buyruğunu verdi. U[...]ekne cilveleniyor gibi tam şarın üstüne yavaş [...] dönmiye başladı. Güneş İtalya dağlarının ar[...] daha yeni kurtuluyordu.

Ben düşünmekte idim [...]igorna limanı İtalyanın en çok alış veriş yapan[...]ri olduğunu bilirsiniz. Burada bütün günler ot[...]k İtalyan, Katalon, Sicilya ticaret gemileri bu[...]ğundan bunlara Türk korsanlarının atılmaların[...]orumak için üç dört parça çok güçlü İtalyan [...] kadırgası da anık durur, bunlardan iki savaş [...]gası ilk yazdan başlıyarak kışa kadar gecele[...]nize çıkarlar, liman yakınlarında, açıklarında [...]ol yaparlar. Ben işte bunu düşünüyordum; Ba[...] Başbuğa Türkler «Deli Bayram» da derler. San[...] sırada yine deliliği mi tutmuştu ne? Dediğim [...]akit gündüzdü, Ligornanın çevresindeki tepel[...]bulunan «Martello» kulesi [*] hiç kuşkusuz, ko[...]z korsan perekendesini (Brigantine) sini görüp biçiminden tanıyacak, çanlarlarla şara bildirecekti.

O çağ limanda yatan İtalyan savaş kadırgaları dışarı fırlıyacağı gibi, geceleyin karakola çıkan iki kadırganın da nöbet değiştirmek üzere limana dönecekleri çağ gelmişti. Bunu benden iyi bilen Türk korsanı göz göre ölüm kapanına tutulmıya mı gidiyordu?

Ben böyle düşünürken, geminin ikinci reisi (Koca reis) olan yaşı geçkin bir korsan Bayram başbuğun yanına geldi:

— Oğlum, dedi, buraya niçin çok sokuluyorsun, koca şarı güpegündüz bir tekne ile yakamayız!

Bayram tatlı tatlı güldü, elile korsanın omuzunu okşadı:

— Eğlenmene bak, Durak kaptan! Ortada korkacak bir şey yok.. Şimdi Ligorna şarının altın gömüçlcrini almaktan büyük bir iş yapacağız!

— Sanırım Bayram Başbuğ, buradaki kadırgaları unutuyorsun!

— Aldırma dedim ya babacığım! «Kınalı geyik» yaban domuzundan korkmaz!

Durak kaptan, bütün Türklerce sayılan, Bayram Başbuğun da sevdiği, çok günler görmüş, geçirmiş bir deniz kurdu idi, ancak Bayram Başbuğ bu son sözü öyle kesip atar gibi söylemişti.

— Sonu var —

(*) "Martello" kuleleri [...] bile İtalya, Sicilya, Korsika ve Sardunya yalılarınd[...]ksek yerlerde yığıntıları görülen birtakım kulelerdir. [...] Türk korsanlarının Akdenizin orta, batı parçalarını[...] yıktıkları çaglarda yapılmıştır. Gördükleri iş Türk gemilerini uzaktan görüp herkese duyum vermekti. Bu duyum kulelerdeki çanlara büyük çekiçlerle vurularak verildiğinden İtalyanca çekiç demek olan Martello kuleleri ismi verilmiştir.

Çizen: ORHAN HALİL

AFACAN ACUN YOLCULUĞUNDA

Önceki yazıların özü: Afrikada bir uçakla dolaşan Afacanla Topuz yere düşmüşlerdi. Yamyamlar onları kovalıyordu.

31 — Afacanın da, Topuzun da, Bilginin de korkmaları yerindeydi. Çünkü ileride dişlerini gıçırdatan bir Kaplan bütün hızile onlara doğru geliyordu. Kuyruğunu yukarı kaldırmıştı. Sesi bütün yolda yangulanıyor, bizim baba yiğitleri korkutuyordu.

32 — Tabanları kaldırarak üçüde kaçmıya başladı. Dik kulak ta orada kalacak değildi ya.. O da yanlarında ayaklarını dört açarak koşuyordu. Afacanla Bilgiç ellerini yukarı kaldırmışlar, ha babam ha.. Dev adımları atıyorlardı. Kolay değil, candı bu, kaçılmaz mı?.

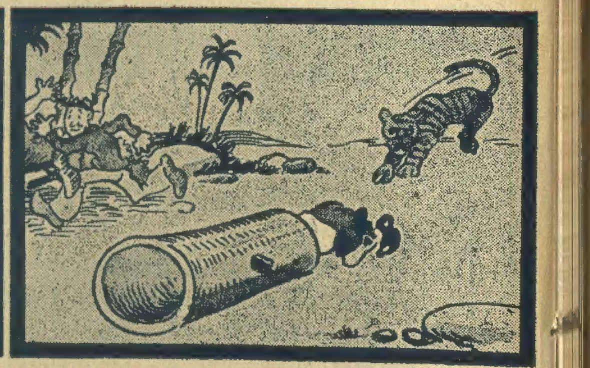

33 — Kaplan arkadan durmadan onları kovalıyordu. Birdenbire yolunda içi oyulmuş, bir ağaç kabuğunu gören Afacan kendini oraya dar attı. Ötekiler kaçarken o, başını kabuğun bir ucuna sokmıya, kendini içeriye çekmiye başladı.. Ooh, kurtuldum, onları da kurtaracağım.

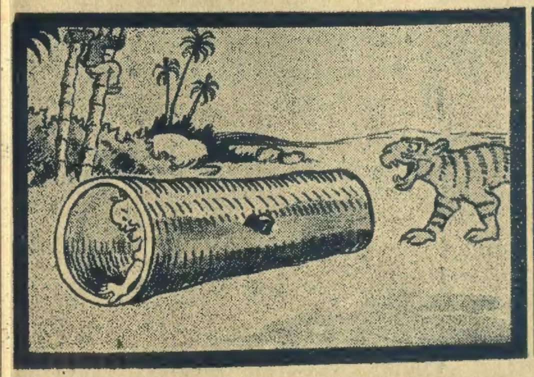

34 — Afacanın ardından koşan kaplan şaşırıp kalmıştı. Bu çocuk nereye gitmişti. Oysa ki bizim yaramaz ağaç kütüğünü bir başından girmiş, neredeyse öteki başından çıkacaktı. Kaplan dört yanı koklamıya başladı. Ötekileri de göz önünden kaçırmıştı az sonra kokuyu aldı

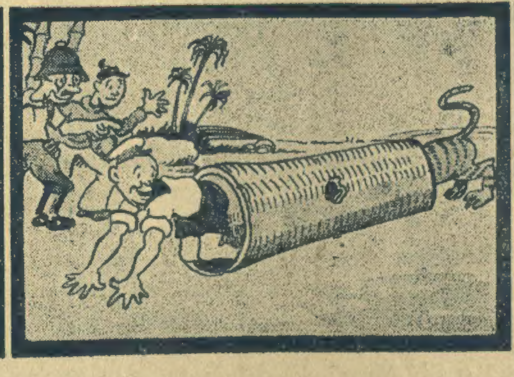

35 — Kaplan başını kütüğün bir ucundan sokmuştu, içeri girmiye başladı. Ancan öteki baştan çoktan çıkmış, Topuzu, Bilgiçi de çağırmış, "gelin.. Gelin.. Kaplanı canlı tutalım", diye bağırmıştı.

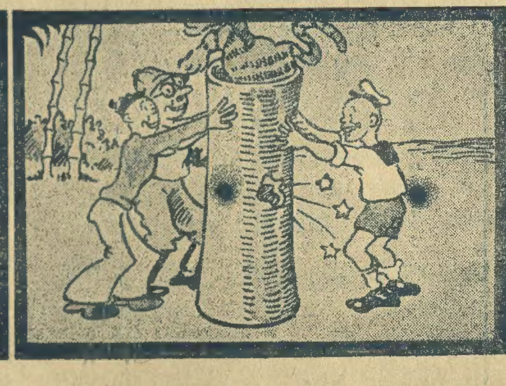

36 — Üçü de küçük kollarile kütüğü çarçabuk yakaladılar. Yukarı doğru kaldırdılar. Kaplan nereye uğradığını şaşırmıştı. Şimdi çölü inleten kükremelerle bağırıyor, Afacan: "Yaşasın. Cabadan bir kaplan kazandık", diye söyleniyordu. (Daha var)

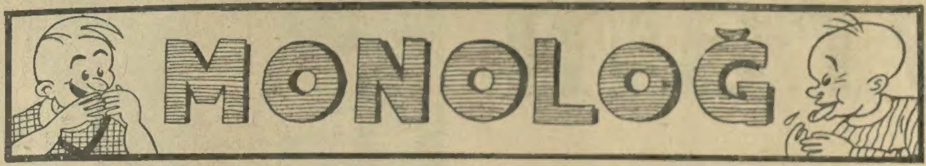

NE SÖYLİYEYIM?..

[*Ortada biraz dolaştıktan sonra başını kaşıyarak dinleyicilere döner*]:

Ne söylüyecektim ?.. Bilmiyorsunuz değil mi ? Ben de öyle! Ancak buraya size bir şey söylemek için geldim değil mi ? **(Biraz düşünür)** Hay ters şeytan, bir türlü aklıma gelmiyor. Masal desem değil, şarkı desem.. **(Bir iki öksürdükten sonra elini şakağına dayıyarak ak okumıya başlar)**. Amaaan.:. Yaleeey.. **(Birdenbire durarak)** Olmuyor, bu da değil.. Biraz daha bağırsam köşeden yangın arabaları sökün edecek!

Fakat böyle ortada yalancı pehlivan gibi dolaşmak ta olu mu ya.. Ne yapıp yapıp sizi eğlendirecek bir şey bulmalıyım. gülünç bir şey.

Diyelim ki imtihanlardan söz açsam? Yok, yok durup dururken herkesi acındırmak doğru değil.. Benim bile içime bir ürperme geldi! Lâkin arkadaşlarımdan birinin imtihanda verdiği cevabı söylersem benim gibi siz de gülersiniz: Çocukcağız imtihan odasına girdiği zaman kendisini bir ay önce görmüş olan mümeyyiz: «Çalışmaktan olacak.. Ne kadar zayıflamışsın, sıksam suyun çıkacak!» deyince, girdiğindenberi buram buram ter döken bizim arkadaş «Zannetmem, artık çıkacak suyum kalmadı, biraz daha sıkarsanız galiba canım çıkaçak! » demiş!

Her neyse, eğlenceli de olsa, bu sözler insanı pek okadar açmıyor.. Biz daha tatlı şeyler konuşalım. Durun tatlı dedim de hatırıma geldi; bizim bir ahçımız vardır.. Safinaz bacı.. Sakın ahçımız pek nazlı bir kadındır sanmayın.. İsmi Safinaz, yoksa kendisi melek gibi. Ne istersem yapar; tatlıdan başka!

Bazen ne pişireceklerini bilemezler, herkese akıl danışılır. Ben, «Tatlı yapsak!. » dedim mi hepsi başıma binerler! **(Taklıt ederek)** «Yazın da tatlı yenirmiymiş! Bu da yemek mi sanki!.» «Hay ziftin pekini ye! » Artık ne cevap verirsin, boynumu büker susarım. Kırk yılda bir gözleme, yahut baklava yapıldı değil mi, bundan yine payımı alamam! Sebebi şu: Canımın istediği zaman şöyle tabaktan bır lokma alacağım değil mi ? «Şırrak!» elime yahut yüzüme bir fiske iner! Ne o ?.. Yemekten önce böyle şey yenmezmiş! Peki amma a canım yemeğin üstüne de insan bu kadar tatlıyı nasıl yer! Yiyecek olsam bile bu sefer ablam şikâyete başlar: **(Taklit ederek)** «Aman anne baksana şuna, öyle yedi, öyle yedi ki nerdeyse patlıyacak!» Bu da lâf mı allahaşkına, sanki mide benim değil de onunmuş gibi. Sonra... **(Canı sıkılmış gibi)** Off. Ben de daldım, boyuna kendimden bahsediyorum, belki bu sözler yüzünden ev bark sırlarını ortaya döktün diye evde bir de dayak yiyeceğim! Her neyse şimdilik bu sözleri kapıyalım.

[**Biraz durup düşünür. Sonra birdenbire**]:

Sinemayı sever misiniz ?.. Ben eskiden bayılırdım amma şimdi bir yıl var ki iğrençlik duyuyorum. Bakın o da neden :

Okulumuzda Çetin adında yaramaz bir arkadaşım vardır.

Bir gün her nasılsa ona uyup mektebi.. **(Yavaş sesle)** söylemesi kötü amma asmaya karar verdim!

O sabah erkenden çantamı alıp hiç bir şey yokmuş gibi evden çıktım. Birlikte öğleye kadar şurada burada dolaşıp öğle vakti o da ben de annelerimizin çantamıza koyduğu yiyecekleri bir köşede oturup yedik. Yemekten sonra canımız sıkılmıya başladı, şöyle Taksime kadar gittik, tam biz Cümhuriyet abidesinin önünde iken bilmem hangi memleketin hangi büyüğü orada otomobilden inerek etrafında bir sürü insanla gidip abidenin önüne koca bir çelenk koydu.

O akşam gündüzkü halimizi düşünerek hem sevindim, hem de, doğrusu lâf aramızda, mektebe gitmediğime pişman oldum.. Hele işin bundan sonrasını dinlerseniz bu pişmanlıkta ne kadar haklı olduğumu siz de anlarsınız.. O hafta cuma günü annemle sinemaya gitmiştik. Film başlamadan önce acun bildirmeleri gösteriliyordu.. Ben kekâ koltuğa gömülmüş acunda olup bitenleri kılım kıpırdamadan görüp öğreniyordum. Tam sıra Türkiyeye gelince bir de ne göreyim ? Bizim iki gün evvel seyrettiğimiz o çelenk koyma alayını filme almamışlar mı ? Tabiî biz bunun farkında değildik; ve öylece herkesle beraber filme alınmışız! Hatta o gün nezle mi olmuşum nedir dikkat ettim, boyuna mendilimi çıkarıp burnu mu siliyordum!.. Buna annem de dikkat etmiş olacak ki «Galiba nezle olmuşsun, eve gidelim baban arkanı kızdırsın geçer!» dedi. Şimdi çok şükür nezle değilim fakat o gündenberi ne çağ bu sözü açsam arkamın kızardığını hissediyorum!

Hem tuhaf şey, okadar çalışırım kimse görmez de bir gün mektebe gitmediğim sinema ile dünyaya yayılır!

Lâkin artık gevezeliği bırakalım.. Ben size., **(Durur düşünür)** evet, evet ben size monoloğ söylemeğe geldim... **(Başlıyormuş gibi yaparak)** Efendim, adamın biri... **(Durur etrafına göz gezdirir)** Afedersiniz, beş dakika müsaade edin de bir maşrapa su getireyim. Uyuyanlar yüzlerini yıkasın! **(Çıkar)**.

Necat Aziz

Hesap oyunları

Bir adamın dört oğlu kırk tane de ineği varmış. Fakat inekler birbirinden ayrı süt verirlermiş yani birinci inek bir kilo, ikinci inek iki kilo, üçüncü inek üç kilo derken kırkıncı inek te kırk kilo süt verirmiş.

İhtiyar adam birgün öleceğini anlamış dört oğlunu çağırarak demiş ki:

— Kırk ineğim var, her biriniz bundan on tanesini alacaksınız, fakat inekleri öyle bölüşün ki birbirinize hakkınız geçmesin?.

Soruyorum şimdi size:

— Hangi numaralı inekleri hangi kardeşe vermeli ki alacağı süt birbirine aynı olsun, hepsi de onar tane inek alsınlar?!

Şarlo Afrikada No. 6

— Geçen Sayıdan —

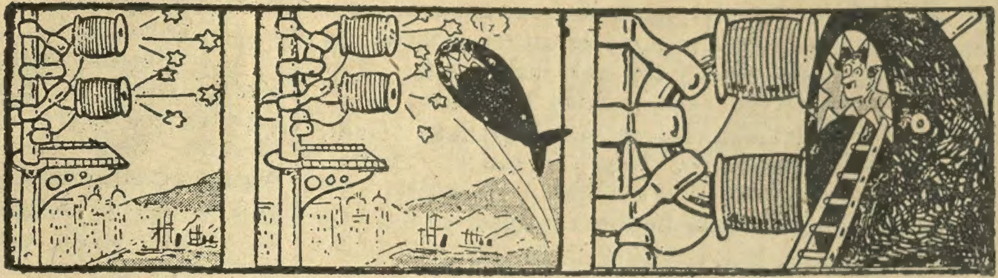

16 — Şarlonun balinaya, Beşkarışın köpek balığına benzettiği bu makine üç dört gün denizlerde dolaştıktan sonra bir deniz şarına vardı.

Şarlo ile Beşkarışın birdenbire ağızları bir karış açıkta kaldı. Çünkü köpek balığı makine su üstünde güzel güzel giderken birdenbire havalandı, başı yukarıya kalktı, sonra: Şaaark diye kocamaan bir mıhladıza yapıştı, kaldı. Şarlo şaşkınlık içindeydi. Şimdi makinenin ağzına kendi kendine bir de merdiven dayanmıştı. Üçü de buradan aşağı indiler. Burası "elektrik şarı,, adı verilen acunun en acaip bir ülkesi idi.

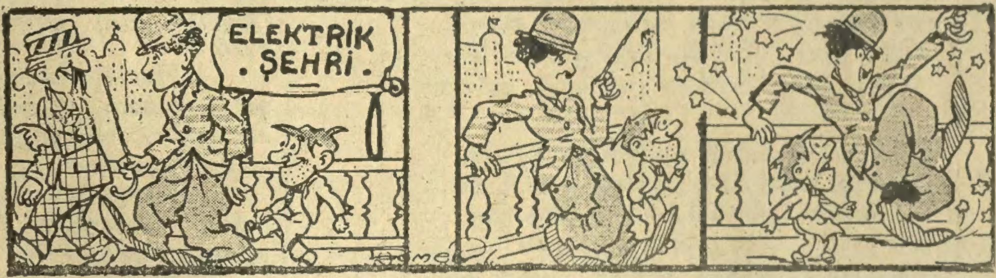

17 — Makinenin sahibi Digo adındaki adam: "Bak neler, neler göreceksiniz bu elektrik şarında,, diyerek ön düştü. Onları şarın göbeğine götürdü. Burada adama şaşkınlıklar verecek bir evim vardır, diyordu, içinde ne varsa akıllara durgunluk verir Bu elektrik şarı, diğer şarlardan yüz yıl ileridedir, burada bir şeye elle dokunmıya gelmez, ben şimdi gidiyorum, az sonra geleceğim "dikkat ediniz.,, Adam böyle söyledi, gitti. Şarlo: Kendimi acun uçmağında sanıyorum, dedi. Elini köprünün demirine dayadı. Dayamasile bir elektrik şimşeği havada çaktı. Saçlarından kıvılcımlar çıktı.

18 — Şarlo düşecek gibi olmuştu ki Beşkarış onu tutmak için ayağına sarıldı. Ancak onun saçları diken diken olmuş, başından bir elektrik şimşeği geçmişti. Böyle ne olmuştu. Bu ne biçim büyülü elektrikti. Bereket versin ki oradan bu elektrik şarının işçilerinden biri geçiyordu.

Bu adamın üatünde bir elektrik aleti vardı. Sopasile Şarloya değdi. Yine elektrik şimşekleri çaktı. Ancak onları bu belâdan çekip kurtardı. Şarlo bu işe pek şaşıp kalmıştı doğrusu. Bakalım bu elektrikli şarda daha neler göreceklerdi?

— BİTMEDİ —

BIRAZ GÜLMEK İÇİN

Bir Sorgu

— Baba, büyük balıkların sardalyayı yedikleri doğru mudur acaba?.

— Elbette oğlum.

— Yaa. O halde, bu balıklar sardalya kutularını nasıl açabiliyorlar?

— ?!..

Uçan Şapka

Trende, baba çocuğuna bir oyun yapmak istiyordu. Çocuğun kasketini alarak pencereden dışarı atar gibi yaparak arkasına sakladı. Çocuk ağlamıya başlamıştı.

— Ağlama oğlum şimdi göreceksin ıslık öttüreceğim, kasketin gene yerine gelecek.

Islığı öttürür öttürmez çocuğun kasketi hakikaten yerine gelmişti. Beş dakika sonra çocuk babasının şapkasını trenin penceresinden dışarı attıktan sonra:

— Islığını bir daha öttür baba sisin de şapkanız geri gelsin dedi.

Kristof Kolomb Ne Yapmış?

Açarı — Kristof Kolomb, Amerikaya ilk ayağını bastığı zaman ne yaptı?.

Bir öğrencek — Öteki ayağını da bastı Bay açarı.

Kuyruğunu Çekmemiş..

— Kızım, sana kaç defa söyledim, kendinin kuyruğunu çekme diye.

— Anneciğim, çekmedim, yalnız tuttum, Çeken kendisi idi,

Dersanede

Açarı — Oğlum bana dört ayaklı bir nesne sayabilir misin?

Öğrencek — Bir yemek masası.

35 Gün Aç Kalmış!.

— Bir defa 35 gün yemek yemeden durduğumu biliyorum.

— Bunu uasıl yaptınız?

— Yalnız geceleri yiyerek.

Kızın Fendi Oğlanı Yendi!...

Afacanın gülünçlü hikâyeleri: Yazan: **Necdet Rüştü:**

— 1 —

Bir mektepte okuyan üç şen arkadaş vardı,
Bunlar beraber oynar, beraber yaşarlardı!..
"Yıldız,,la"Çelik,,kardeş.."Kaya,,da komşu oğlu.
Yürekleri bin sevinç, başları bilgi dolu!..
"Yıldız,, on dört yaşında. Ağabeyisi de on beş,
Fakat çok benziyorlar: sözleri, yüzleri eş!..
Tanrı aynı hamurla ikisini yoğurmuş,
Anaları onları ikiz gibi doğurmuş:
"Çelik,, entari giyse, kız diye aldanırlar,
"Yıldız,, pantalon giyse, onu oğlan sanırlar!..
Kimse ayıramazdı beş yaşlarına kadar;
İkisinin üstünde çünkü aynı giyim var,
Evet; aynı ölçüde ikisinin de boyu,
Biribirine benzerdi ikisinin de huyu!..
Kızın yaptığı bir suç oğlana yüklenirdi,
Oğlan sokakta gezse: "gördük: kızdı.,, denirdi!..
Birgün "Çelik,, komşuda kocaman bir cam kırdı!
Bunu gören sahibi: "Yıldız!..,, Diye haykırdı;
Çok benzediği için zavallı kız oğlana,
Ona bir dayak attı komşular kana kana!..
Bir gün de kız komşudan bir iki yemiş çaldı,
Bahçıvan aldanarak fakat "Çelik,, e saldı:
Onu kız kardeşine benzetmişlerdi yine
"Çelik,, sopayı yedi "Yıldız, ın niyetine!..
Onlar biribirine işte böyle benzerdi,
Bu doğum benzeyişi dilden dile gezerdi!..

— 3 —

Arkadaşları vardı onların, adı: Kaya..
Her gün spor yapardı bu çocuk.. Gençlik buya!..
Onun bu merakını babası da hoş gördü,
"Kaya,, on beş yaşında küçücük bir boksördü!..
Her cuma ellerine eldivenini takar,
Lâstikten bir mankene durmadan yumruk çakar,
"Şampiyon olacağım!..,, Diye, yapardı idman,
Gören şaşırır derdi: "pazıları ne yaman!..,,

— 4 —

Bayan Yıldız imrenir Kayanın idmanına
Yumruklar savururken yaklaşırdı yanına,
Derdi: "mutlak bu çocuk güçlü boksör olacak,
"Onun fotoğrafile gazeteler dolacak!..
"Ah!.. Bence erkek olmak bir çuval altın değer,
"Ne iyi olacaktı kız doğmasaydım eğer!..,,
Kaya çünkü onunla hep alay ediyordu:
— "Kızlar boksör olamaz bizim gibi!..,, diyordu!..
Yıldız şöyle düşündü bir gün kendi kendine:
"Kız doğmuşum, ne zarar: spor yaparım yine,
"Kadın evde gerekmiş.. Bu söz boştur nafile,
"Yakında olacaktır kadınlar asker bile!...
"Gizli gizli başlarım boks için idmana ben,
"Kadın boksör olarak çıkarım meydana ben!..,,

. . . .

Meşin eldiven aldı.. Sonra sessiz, sadasız
Ekzersize başladı evinde bayan Yıldız!...

— 6 —

Üç arkadaş beraber bir gün konuşuyordu,
Kaya dedi: "bu spor beni pek fazla yordu,
"Çelik!... Bu sözlerimi sakın atma yabana,
"Küçük şampiyon!.. Diye, herkes bakıyor bana,
"Kimse çeviremiyor üzerimden gözünü!...,,

. . . .

Çelik çekememişdi Kayanın bu sözünü,
Dedi ki: "sen sıskasın kuru bir değnek gibi,
"Vursalar bir yumrukta ölürsün sinek gibi!...,,
Kaya dedi: "Bu işi yapar başkası ancak,
"Fakat sen yapamazsın, ey cansız bastıbacak!.,,
Kayanın bu sözüne Çelik pek fazla kızdı,
Yüzü o dakikada balmumundan farksızdı:
Boş söze kulak vermem, haydi oradan!.. Dedi,
"Bir aslan yaratmıştır beni yaradan!...,, Dedi!..
Zaten dinliyorlardı bir çok çocuk onları,
Kayanın da olmuşdu betibenzi sapsarı,
Birdenbire dedi ki: "Çelik!.. Gözlerini aç,
"Kendinden korkun yoksa, seninle yaparım maç!.,
Çelik: "meydan okudun bana madem ki, dedi,,
"Yarın maça anıkım seninle peki!...,, Dedi!...

— 7

Çeliğin girmemişti gece gözüne uyku,
Onu titretiyordu yüreğindeki korku:
Yarın sporcu Kaya gelecekti buraya,
Bütün toplanacaktı çocuklar bir araya!
Herkesin ortasında müsabaka olacak,
Onu sporcu Kaya yenecekdi muhakkak!...
Her çağ, ne yapsam?.. Diye. göz yaşlarını saçtı,
Kız kardeşi Yıldıza bu tasasını açtı,
Yıldız dedi: "hiç korkma, güzelce bir uyku çek,
"Yarın bilki Kayanın sırtı yere gelecek!...,,

— 8 —

Çelik ertesi sabah birdenbire uyandı,
Bakınca, odasına bir hırsız girmiş sandı:
Pantalonu, caketi, kasketi çalınmıştı,
İskarpinleri bile gizlice alınmışdı!..
Yataktan fırlayınca, bağırdı yuttuk hapı,
Dışarıdan üstüne kilitlenmişdi kapı!...

— 9 —

Biraz sonra.. Maç için seyirciler gelmişti,
Aşağıki salondan gürültü yükselmişti!..
Çelik tahtaya yatmış, sesleri dinliyordu,
"Kaçtı sanacak onlar!..,, Diyerek, inliyordu!..
Kapanda fare gibi çıkamıyor dışarı,
Kıvranıp duruyordu betibenzi sapsarı!...

— 10 —

Kulağına çalındı nihayet şöyle bir ses:
— "Çelik kazandı!..,, Diye, bağırıyordu herkes!..
"Bu nasıl iş?..,, Diyerek, fırladı pencereye,
Çocuklar gidiyordu "şampiyon Çelik!..,, Diye!..
Kaya da yorgun, bitik bahçeden uzaklaştı,
Nasıl şampiyon oldu, Çelik bu işe şaştı?..

— 11 —

İşte o dakikada birden kapı açıldı,
Odanın ortasına bir kahkaha saçıldı:
Bir erkek kılığında Yıldız girdi içeri,
Koltuğunu kabartıp, söyledi şu sözleri:
— "Aptal Kaya benimle hep alay ediyordu,
"Kızlar boksör olamaz, korkaktırlar!..,, Diyordu!..
"Onu altetmek için gizlice yaptım idman,
"Giyimlerini aldım sen uyuduğun zaman!..
Gerçi salonda vardı çocuklar tam kırk kişi,
"Sana benzediğimden, kimse çakmadı işi!...
"Öyle dayak attım ki, inledi bütün salon,
"Ben onlardan öç aldım, sen de oldun şampiyon!.

NECDET RÜŞDÜ

Cangaza ile Palavuz

— Palavuz sen İstanbulda yokken buraya bir "Be namar,, sırkı gelmişti..

— Duydum.

— Birgün sırka gittik, beni en çok şaşırtan şey yavru bir fil oldu. Sirk müdürünün anlattığına bakılır Homerik vapurunu yalnız bu fil için kiralamışlar, hayvanı otuz beş vinçle vapura zorlukla bindirerek buraya getirmişler.

? ? !

Ah Palavuz, Görseydin bu fili, görseydin fili: Galata kulesi biçiminde ayakları mavna yelkeni biçiminde kulakları, köprü gözü gibi gözleri vardı.

— Haaaa.. aklıma geldi, zavallı hayvancık bildim, bildim, çok acıdım zavallıya!

— Hangi hayvandan, bahsediyorsun, kime acıdın.

— Senin anlattığın bu büyük file Cangaza bu büyük file!!

— ?! ?!

— Şaşırdın mı? Bu fil geçen yıl Amerikada Öldü.

— Vah vah nereden biliyorsun bunu?

— Bilmez olur muyum, daha iki yaşını doldurmadan ölen bu koca hayvancığın hortumunu bir şirket satın aldı. Okumadın mı gazetelerde?.

— Yooook! okumadım! ne yapaçakmış şirket ölmüş filin hortumunu?

— Ne mi yapacakmış? Şirket bu hortum yüzünden milyonlar kazandı be avanak!

— ?!?!

— Milyonlar kazandı ya! yalnız bizim İstanbul itfaiyesine 48 kilometre hortum sattı! ötesini sen hesapla!

ALTIN AYAKKABI

HİNT MASALI

SEZAİ ATİLLÂ

Bundan yüzlerce yıl önce Hindistanın iç ülkelerinde küçük bir tapınacak vardı. Bu tapınacak Hint Tanrılarından İndrana için yapılmıştı.

Dini bütün adamlar bu tapınacağın içini öyle süslemişler, öyle süslemişlerdi ki acunda bir benzerini bulmanın yolu yoktu.

Her yönü incilerle, elmaslarla işlenmiş tanrı taşının ayaklarında bir çift altından ayakkabı vardı. Tanrı taşının bulunduğu oturağın çevresi altın güller, gümüş yapraklarla donatılmıştı Her yıl yüzlerce ziyaretçi gelerek İndrana ya çeşit çeşit armağanlar getirirlerdi.

Bir gün tapınacağa çok yoksul bir kemancı geldi. Parasızlıktan, yoksulluktan beli ikiye bükülmüş olan bu adam İndrana'nın yanına yaklaşarak yakarmağa, ondan yardım dilemeye koyuldu.

Bu adamın evinde bir karısı ile bir çok ta ağrılıklı cılız çocukları vardı. Bu adam para bulamaz, ekmek alamaz, yoksulluk içinde yüzer, dururdu.

Uzun bir yolculuktan geldiği için bacaklarında güç kalmamıştı. Açlıktan, susuzlukşan bir adım daha atamıyacaktı.

İçinin bütün inancı ile bu tanrıdan yardım göreceğine inanıyordu. Kemanını aldı, yüreğinin bütün temizliği ile, bildiği en güzel türküleri çağırarak, çalmıya koyuldu. Bir taraftan böyle duygulu duygulu saz çalarken bir taraftan da içinden:

Ah ne olurdu İndrana, bana bir parçacık ekmek olsun verse de yüreğimin sızısını bastırsam' karnımı doyursam! Diye söyleniyordu.

Tanrı İndrana bu yoksul adamın yakarışını duydu, dilenci saz çalmasını bitirince, eğildi, ayağındaki altın ayak kabılardan birisini çıkartarak şaşkın şaşkın kendisine bakmakta olan adamın önüne attı.

Dik bir sesle:

— Altın ayakkabı senindir. Bana yaşadıkça gönül bağla, korkma, bundan böyle darlık görmezsin! Dedi.

Kemancı korka korka, titriye titriye yerdeki ayakkabıyı aldı, Tanrının ayaklarına eğilerek yüzünü gözünü sürdü, öptü.

Ayakabıyı koynuna soktuktan sonra dışarıya fırladı, bir ekmekçiye giderek ekmek istedi. Ekmekçi ekmeği uzattı, dilenci adam para yerine koynundan altın ayakkabıyı çıkartarak uzatınca ekmekçi birdenbire:

— Hırsız dedi! Bu ayakkabı İndrana nın ayakabısıdır, Sen onu çalmışsın! Diye haykırdı.

Fırıncının böyle bağırmasını duyan bir çok adamlar kemacının üstüne atılarak elini ayağını bağladılar, Hintli bir hâkimin karşısına götürdüler.

Adam, bu işte suçu olmadığını ayakkabıyı kendisine İndrana'nın armağan ettiğini söyledise de sözlerine inanan olmadı. Bu adama ölüm cezası verdiler. İndrananın ayağından ayakkabı çalan bir adamı öldürmek gerekti. Eline, ayağına zincirler bağlayarak ölümü beklemek üzere karanlık bir kalenin zindanına tıkadılar.

Zavallı ayak çalgıcısı zindandaki ilk gecesini büyük korkular, üzüntüler içinde geçirdi. Acun yüzünde büsbütün kimsesiz. yoksul kalmış olan karısı ile küçük çocuklarını andıkça yüreği paralanıyor, hüngür hüngür ağlıyor, sızlanıyordu. Derken yavaş yavaş ortalık ağarmağa başladı, artık koynunu kesmek için gelip götüreceklerdi.

Gece yarısını biraz geçmişti, çalgıcı son olarak kemanını çalmağı düşündü. Duygularını bu karanlık zindanda hiç olmazsa kemenı ile haykırmak istiyordu. Biraz çaldı. Sabah erkenden boynunu kesmek için gelip kendini aldılar. Öldürüleceklerden son istediklerini sormak âdet olduğu için buna da ne istediğini sordular. Kemancı, kemanı da beraber alarak ölüm alanına çalaçala gitmek istediğini söyledi. İzin verdiler. Zindandan çıktı, kemanını çalarak yürümeğe başladı. Kemandan öyle acıklı sesler yükseliyordu ki, boynunun vurulması için önayak olan budun, hâkimler, herkes, herkes artık bu yoksul kemancıya acımağa başlamıştı.

Kemancı pusatlı sülerin ortasında yürüyordu. Gittikçe de İndrananın heykelinin bulunduğu tapınacağa yaklaşmakta idiler. İşte bu çağda kemancının aklına şaşılacak bir iş geldi. İndrananın heykeli karşısında bir gez daha keman çalmak, ondan yardım dilemek istiyordu.

Hintli hâkim, yuksul kemancının bu isteğini de yerine getirmek diledi. Kemancı İndrananın karşısında diz çökerek kemanını inlete inlete çaldı, kendisine yardım etmesi için yalvardı.

İndrana dilencinin sözlerini duymuştu. Üstündeki gümüşlü, altınlı elbiseler yavaşça kımıldadı. Mabut gülerek eğildi, öteki ayağındaki altın ayakkabıyı çıkartarak fakir kemancıya verdi. Bakanları bir şaşkınlık almış, hepsi de donmuş, kalmışlardı.

Kamunun şaşkınlığı geçince herkes yerlere kapandı, İndrananın korumak istediği bir yoksulu zindana attıkları için, ondan kendilerinin bağışlanmasını istediler.

İndrana sesini çıkartmadı. Şimdi heykelin yanında, dimdik duran iyi yürekli kemancıyı omuzladı, kaldırdılar. Belediyeye getirdiler, kemancıya burada şimdiye kadar adını bile duymamış olduğu çeşit yemeklerle bir de ziyafet çektiler.

Birgün onu kendisini ölüm cezasına çarptıran Hintli hakim, yoksul adamın önüne üç büyük altın torbasını armağan olarak bıraktı. Bu para kemancıya yaşayabileceği yıllarda yetecek bir paraydı.

Bundan çok sevinen kemancı kemanını aldı, çalmağa koyulde. Ancak artık kemanının sesinde eski iniltili ağyış yoktu. Sesler bayağı gülüyorlardı.

Kemancı bu yabancı şarda daha çok durmadı, paralarını da alarak kendi ülkesine döndü. Çoluk çucuğu burada açlıktan ölmek üzere idiler. Onlara kavuştu, kucaklaştı, sevindiler. Ellerine geçen para ile ölünceyedek büyük bir varlık içinde yaşadılar. Yediler, içtiler, dileklerine erdiler.

BİTTİ

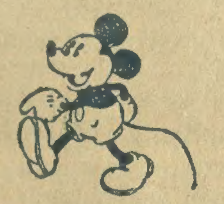

Başka Ulusların Masalları

KOCA KÖPEK: ÇOMAR

Bugün hep birlikte Karadenizi aşarak Kafkas dağlarına gideceğiz, orada bir halk kikâyesi dinleyeceğiz. Kafkaslılar at, köpek ve kurda dair bir çok masallar söyler. Bugün dinleyeceğimiz masal da kurnaz bir koca köpeğin başından geçmiştir.

Geçmiş günlerde bir adamın bir köpeği varmış Köpek genç, güçlü iken çok iyi görür, sahibi de onu çok severmiş, ona iyi yemekler verir, bozuk havalarda evin içinde yatırırmış.

Günler geçip te sevgili köpek kocayınca, dişleri düşmüş, artık efendisine bakamaz olmuştu. Kara yürekli, kötü bir adam olan efendisi de onu he gün dövmeğe, yemek vermemeğe başlamıştı. Tekme dayak atmaktan usanan bu kötü adam, sonunda köpeği büsbütün kovmuştu.

Kovulan, köyde de başka hiç bir arkadaşı olmayan koca köpek kuyruğunu bacaklarının arasına alarak, başını yerlere eğerek ormanın yolunu tutturdu Orada kocaman bir bozkurtla karşılaştı. Önceleri kurttan çok korktu, çünkü kendisi hem yaşı geçkin, hem güçsüzdü. Ancak kurt öyle arkadaşça davrandı ki, bizim koca köpeğin korkusu kalmadı. Oracıkta yeni tanıştığı kurtla bildik oluverdiler. Öteden beriden konuşurlarken kurt sordu:

— Haydi söyle bakalım arkadaş: Nasılsın, nen var?

Köpek, derin derin düşündü, içini çekerek:

— Başıma gelenleri sorma kurt kardeş! Efendim, denlu katı yürekli bir adam çıktı ki: Artık yaşım geçti, ona iş göremiyorum diye yemeğimi kesti, beni dövdü, dövdü günün birinde kapı dışarı attı. İşte gördüğün gibi şimdi yersiz, yurtsuz kaldım.

Bozkurdun da bu işe canı sıkılmıştı:

— Senin efendine bir boşkut verelim Bu işte belki sana yardımım dokunabilir. Bir şeyler düşündüm anlatayım da bak!

Koca köpak kulaklarını dikti. Baştan ayağa göz kulak kesildi. Boz Kurt söze başladı:

— Her sabah onun bayanının çocuğunu beşiğe yerleştirerek, evin önüne bıraktığını, sonra da kendi işlerini yapmak için uzaklaştığını görüyorum Öyle değil mi?

— Onay, onay.. Hep böyle yapar.

— Hah.. Yarın sabah gözkulak olacağız. Hanım bebeği evin dışına bırakır bırakmaz ben gidip çocuğu beşikten kapacağım, sözde kaçıyormuş gibi davranacağım...

Kocaköpeğin yüreği burkuldu. Kurtun pek te şakaya gelir bir hayvan olmadığını biliyordu. Oyun yapayım derken ekmeğini bukadar çağdır yediği efendisinin zavallı yavrusunu kapup götürmesi korkusu pek çoktu, koca köpeğin suratının ekşidiğini gören kurt:

— Korkma, korkma köpek kardeş, daha sözümü bitirmedim. Yüreğimde hiçbir kötülük yok. Diyeceklerimin sonrasını da dinle:

— Şimdi ben çocuğu kapar kapmaz, sen sesin çıktığı kadar havlarsın. Havlamanı bayana işittirmeğe uğraşırsın. Gürültüye bayan kadın ne oluyor diye dışarıya fırlayacaktır.

Ağzında dişlerin olmadığı halde, beni ısırmağa ve saldırmaka çabalarsın. Bunun üzerine ben çocuğu ağzımdan bırakır ve kaçar giderim Hanımın, olan biteni kocasına anlatır, bu herif te artık sana iyi bakar.

Koca köpek kanmıştı. İçi sevinç doldu. Hemen kurtun boynuna sarılarak:

— Ne güzel üs! Yarından tezi yok işe başlayalım, dedi.

Ertesi sabah kutla koca köpek izbe bir yere sinerek evin kapusunu gözetlediler. Bayan çocuğu kapının önüne bırakır bırakmaz, kurt yerinden sıçradı. Sinsi, sinsi ilerliyerek çocuğu kaptığı gibi ormana doğru koşmağa başladı. Artık köpek te yerinden fırladı. Gırtlağını yırtarcasına havladı.

— Hav! Hav! Hav!,

Bir yönden kurdun ardından koşuyordu. Hanım elindeki süğürge spoasile çıkageldi. Çocuğunu kurdun ağzında görünce, ödü patlar gibi oldu. Sesi çıktığı kadar bağırmağa başladı:

— Koca, koca, buraya gel!.. Kurt çocuğumuzu kaptı, kaçıyor! Canım, ciğerim gidiyor a kardeşler!, Koşun. Yetişin!.

Ancak kocası uzaklarda olduğu için bağrış ve çağrışları işitemedi. Kadın da bağırarak, herkesi imdadına çağırarak bir yönden de elindeki süpürge sopasını sallayarak koşmaya başladı.

Kan başına fırlamış, gözleri fırlayacak gibi açılmış, hiç bir yanı göremiyor soluk soluğa boyuna koşuyordu bir aralık önünü görür gibi oldu. Birde ne baksın dün evden kovmuş oldukları koca köpek kurtun ardından yetişmiş. Bacaklarına saldırıyor, kaba etlerini ısırmağa uğraşıyordu. Kadıncağızın yüreğine biraz serin su serpidi; içine zıcık sevinç geldi. Kocasından görmüş olduğu kötülüğe karşı bile bu koca köpeğin yardıma koşması, kadıncağızın gözlerini yaşarttı.

Acaba çocuğu kurtulabilecek miydi?. Köpek bütün yüreğile saldırıyor,kurt ta yakalamış olduğu tatlı ve gevrek avı elinden kaçırmak istemiyormuş gibi var gücünü tabanlarına vermiş, kaçmak istiyordu. Kadının sevinci uzun sürmedi. Çocuk elden gidiyordu. Köpeğin candan saldırdığını görüyordu amma, kocalıktan ağzında bir tek diş kalmamış olduğunu da biliyordu. Yine yüreği patlıyacakmış gibi çarpmağa, sanki kurtta yetişecekmiş gibi o da koşmağa başladı. Diz bağları çözülüyor, ayakları kendisini taşıyamıyacak kadar titriyordu. Kurtla kendi arasındaki yol gitikçe açılıyor, ancak köpeğin boyuna saldırdığını, kurdun ardını bırakmadığını görüyordu.

Gözleri karardı, artık oracıkta yıkılıverecekti. Acı acı bir uluma işitti. Bir daha gözlerini açtı. Bir de ne görsün? Kurt yavrucağızı bırakmış, ormana doğru var gücile kaçıyor.. Koca köpek hiçbir yeri incinmemiş olan yavrnnun başında durmuş, kıvançla kuyruğunu sallıyordu. Kadının bacaklarıaa yeni bir güç geldi. Bir daha koştu Soluk soluğa yavrusunun yanına yardı. Onu yerden kaldırarak göğsüne bastırdı. Bir yönden de kıvançla gözlerinden yaşlar akıyor, çocuğunu derin derin kokluyarak öpüyordu.

İlk kıvanç hızı azıcık yavaşlayınca yanıbaşlarında duran köpeki de okşıyarak:

— Benim koca çomarım; sen olmasaydım yavrumu bir daha göremiyecektim. Efendiye söylüyeyim de bak seni ne kadar sevecek. Sana ne iyi bakacaktır?

Akşam üstü evin efendisi geri gelip te koca köpeği karşısında görünce, suratını astı, canı çok sıkıldı. Kalın bir odun parçası bulmak için gözlerile dört yanı araştırdı. Köpek için için gülüyordu.

Hanım, kocasını karşılayıp ta, gündüz olan biteni anlatınca iş değişti. O kötü adamın hiç gülmeyen somurtkan suratı gülümsedi. Koca köpeğin başını okşadı.

Koca köpek te kurt kardeşin yardımile son günlerine kadar bu evde yumuşak bir döşek, sıcak bir çorba buldu.

A. Ekrem

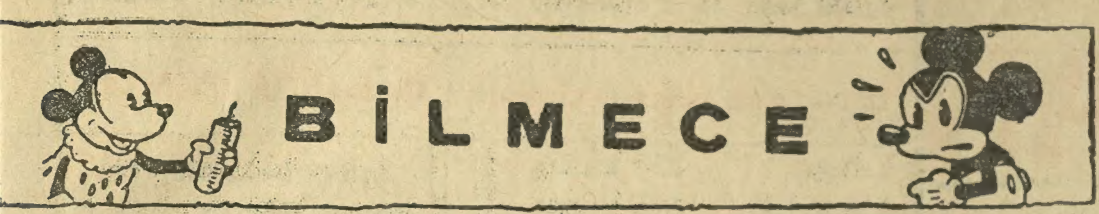

Bildirmece-6

Bu haftaki bilmecemiz cümle yapmaktır. Kayıtlarına aşağıdaki kesiği ekliyerek (*İst. posta kutusu 617 AFACAN gazetesi 6 ıncı bilmece memuru*) adresine gönderiniz.

Yukarıda bir sıra resimle birkaç harf var. Bunları soldan sağa doğru o suretle okuyunuz ki tam faydalı bir cümle meydana çıksın. İYİ BAKIN: Bilmece zarflarınızın ağızlarını açık bırakarak 40 paralık pul yapıştırırsanız mektuplarınız postada kaybolmadan bize kadar gelebilir.

ARMAĞANLARIMIZ

Birinciye: *Bir yün eldiven* İkinciye: *Güzel ve sağlam deriden bir para çantası* Üçüncüye: *6 aylık Çocuk Sesi abonesi* 100 üncüye kadar *Çikolata, kalem, şekerleme, gibi değerli armağanlar da gıtılacaktır*

2 inci Bilmecede Kazananlar

2 Numaralı sorgu bilmecemizin yapılışı: Kiraz, Delik fıçıya su koyulmaz Şarap idi. Doğru cevap verenler arasından armağan kazananların adlarını yazıyoruz.

Bir mektep çantası kazanan

Ist. Nişantaşı kız orta mek, no. 108 Bayan Özcan.

Bir masa saati kazanan

Taksim Ayazpaşa sok. no. 3 evde Bay Nihat.

6 aylık abone kazanan

Izmir erkek lisesi s. 2-A no. 844 Bay Sabih.

(Birer ufak resimlerinizi gönderiniz)

Birer albüm kazananlar

Erenköz kız lisesi s. 6-2 no. 644 Perens, Bursa orta mek. s. 2-a no. 160 Lütfi, Beyoğlu 38 inci ilk mek. s. 4-a no, 187 Süheylâ, Samatya 43 ncü mek. no. 99 Melek, Ankara divanı muhasebat mürakiplerinden Bay Faik oğlu Alptekin, Tarabya orta mek. Füruzan Sait, Adapazarı Bayan Sabiha, ilk mek. no. 371 Nasih Bay ve Bayanlar.

Birer çikolata kazananlar

Nişantaşı 15 inci mek. s. 3 no. 443 Engin, Izmir alsancak ilk mek. no. 261 Mehmet, Gelenbevi orta s. 2 b no. 118 Ali, Topkapı 34 üncü ilk mek. s. 2-b no. 18 Melâhat, Mersin Maarif oteli müsteciri Bay Galip oğlu Attilâ Izmit Akça koca ilk mek. s 5 no 199 Nermin Ali, Istanbul Darüşşafaka lisesi s. 5 no. 173 Cemal, Ist. Vefa erkek lisesi no. 402 Fikret, Ist. 5 inci ilk no. 49 Niyazi, Zonguldak orta mek no. 97 I Boran, Izmir uzunyol medine çıkmazı no. 52 Uçkun, Ist. Çapa kız muallim mek. s. 1 no. 338 Şükran Ahment, Beşiktaş Alay bey- sok. no. 4 Istefan, G. Antep lisesi s. 3 no. 77 Ömer, Ist. 10 uncu ilk mek. no. 44 Şaduman bayan ve baylar.

Bir makinalı oyuncak kazanan

Ist. Kabataş erkek lisesi s. 1-F no. 261 Bay Sadi.

Birer ipekli mendil kazananlar

Ist. Vefa erkek lisesi s. 2-A Selim Yılmaz, Zonguldak orta mek. no. 63 Feridun, Beyoğlu aynalı çeşme apart n. 69 Riza, Bursa orta mek. s. 3-A no. 194 Saffet, Ankara Gazi ilk mek. s. 4-A no. 220 Füruzan Sabri, Beyoğlu Firuzağa karadut cad. no. 3 Zeynep, Ist. 34 üncü ilk mek. no. 465 Necdet, Eskişehir maarif Cemiyeti mek. s. 6 no. 16 Kaya, Mersin orta mek. s, 2-A No. 166 Ömer Bay ve Bayanlar.

Hikâye kitabı kazananlar

Ist. erkek lisesi s. 2-B no. 117 Orhan, Beyoğlu ıtalyan ilk mek. s. 5-B Timurtaş, Kadıköy Reşit ef. sok. no. 3 Takuhi, Samsun şekerci bay Atıf yanında Süleyman, İzmit orta mek. no. 23 Nihat, Galata Küçük millet han no. 37 Vasil T. Mavropulos, Aksaray haseki bay Baki sok. no. 20 Muallâ Eskişehir inkılâpk mek. s, 4 no. 241 Cengiz, Konya çifte merdiven ahalesi no. 2 Adviye, Üsküdar 47 inci mek. no. 168 Yakup, Ist, Hayriye lisesi s. 5 no. 63 Sebahat Kandilli k. lisesi no. 455 Muallâ, Üsküdar M. O. M. s. 1-A no. 559 Adnan İst. Vefa lisesi s. 2 A no. 1134 Adil, Beyoğlu 9 uncu ilk m. no. 149 Gıyasettin Bay ve Bayanlar.

Birer Büsküit kazananlar

Mersin Ceneral İsmet ilk mek. s. 3 no. 89 Ziya, İst kız lisesi no. 123 Semahat Beyoğlu 15 inci ilk mek. s. 2-3 no. 713 Hasan, Topkapı tramvay cad. no. 2 Turan, Menemen Kubi'ây mek. s. 5 no. 130 Salahaddin, İst. Kız lisesi no. 769 Zühran, İst. Kız lisesi no. 763 Sabiha, Çapa 31 inci ilk mek. no. 138 Süheylâ, Milâs orta mek. s. 2 no. 18 Abdullah, Davutpaşa orta mek. no. 219 Osman, İst. 2 inci mektep no. 611 Faruk, Çankırı Cümhuriyet ilk mek. s 4 no. 94 Özdemir, Gaziantep lisesi s 3 no. 7 A Nejat, İst. Sıhhiye müzesinde Nebahat, Şişli Yeni Türkiye mek. s. 2 Yaman, Ist. Kız lisesi no. 1282 Necmiye, Tekirdağ Şıfa eczahanesinde Nesrin, Vefa Erkek lisesi s. 2-A no. 117 Aytekin Bay ve Bayanlar.

SON

DİKKAT

1 — Anadoludan kazanılan ipekli mendil, çikolata, Bisküit armağanları yerine aynı kıymette kitaplar gönderilecektir.
2 — İstanbul Okurlarımız armağanlarını her Perşembe günleri Matbaamızdan saat 13 ten 17ye kadar alabilirler.
3 — Dört hafta içinde alınmayan armağanlar verilmez.
4 — Anadolu armağanları üç hafta içinde posta ile adresleine tarafımızdan gönderilir

Bilmece kesiği - 6

Sayısı 5 Kuruştur.

AFACAN

Perşembe günleri çıkar

Gülünçlü Çocuk Gazetesi

Yıl: 3 Sayı 6 Perşembe 27 Birinci Kânun 1934

Genel yazı işleri çevirgeni : *M. FARUK TUNCA*

Yıllığı :	250 kuruş
Altı aylığı:	125 kuruş
Üç aylığı:	75 kuruş
Deş ülkele yıllığı	500 kuruş

İşlere bakılan yeri
İstanbul — Cağaloğlu yokuşu 40 numarada Ülkü matbaası.
Telefon : 22895

Pire Nurinin Yaramazlıkları No. 6

38 Düğüne bütün çağırılanlar yemek masasının başına çöktüler. Pire Nurinin halası, getirdiği pasta armağanını sofraya koyarak bunu yapan işte bu çocuktur, dıyerek Pire Nuriyi gösterdi. Herkes başlarını Pire Nuriye çevirdiler.,, Oooo.. eline sağlık, beline sırmalı yağlık,, diyorlardı. Pire Nuri bu sözlere sesini bile çıkarmıyor, uslu uslu önüne bakıyordu.

39 — Pasta masadaki bütün kadın, erkeğe pay edildi. Tabaklardan yudum yudum güzelce yenildi. Ancak bu ne biçim bir pasta idi. Daha ilk yudumda mideleri bulanmıştı, kıllar çıkmıştı.

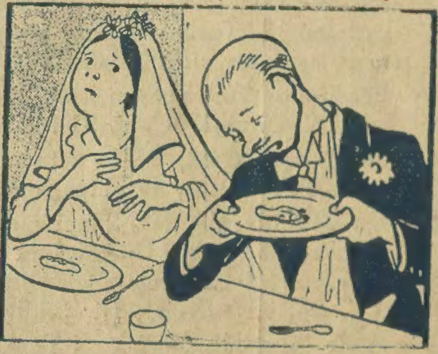

40 — Gelin, güvey de bu pastadan boğazlarında taşlar, topraklar kaldığını duydular. Öyle ya Pire Nuri pastayı fırça ile karıştırmış, topraklı bahçe tırmığı ile çizgiler çizmiş değil miydi?

41 — Pire Nuri bundan çok utanmıştı. Gözlerini bir yere dikerek düşünmeye başladı. Yer çatlasa, yerin dibine girecekti. Halasını da bu işte utandırmıştı.

42 — Solunda bulunan kız, Pire Nurinin yüzünün kızardığını pek sıkıldığını görünce muzıkası demindenberi nohutlarla, kırıntılarla doldurulan çalgıya yalvardı.

43 — Biraz muzika çalmasnı diledi. Adam ayağa kalktı.. Muzikasını boynuna geçirdi. Güzel bir marş çalağını bildirdi. Bundan bütün çağırılanlar kıvanç duymuştu.

44 — Muzıkacı ayağa kalktı. boruyu üfledi. Ancak adamcağız bütün gücile üflüyor, bir türlü sesini çıkartamıyordu. Şimdi alnından terler boşanmaya başladı.

45 — Pire Nuri sanki şaşkın gözlerle adamcağıza bakıyormuş gibi başını ondan yana çevirdi. muzıkacı bütün gücile, avurtlarını şişirerek muzıkayı üfledi, üfedi, marşı yine çalamadı. BİTMEDİ—